



# LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals Cuba y Puerto-Rico 16 rals, Estranger, 18 rals.



## ¿PERQUE PLORA?

La mare de Déu plora abrigada ab un mantéu; Sant Joseph la consolae; —Mare de Déu no ploréu. (Cantir de la Segarra.)



DESDE que va ferse públich que á Sant Agustí hi havia una imatge de la Verge que plorava, ¡si se 'n han dit de cosas! ¡si se 'n han fet de comentarios!...

Los piadosos y 'ls indiferents, los creyents y 'ls incréduls, tothom hi ha dit la seva: qui en serio qui en broma, qui ab candidés, qui ab malicia... de tal manera que á aquestas horas no sabém encare si plora per un ull ó per dos, si sua ó si traspua.

Pero en mitj de tot, y perque vegin que 'l dupte, precursor de la incredulitat, ha pogut penetrar fins en las regions ahont ningú creya que aquesta calamitat del temps modern tingués cabuda, aquí tenen la conducta de las autoritats eclesiásticas, que baix lo punt de vista de la fé, no pot ser més deplorable.

Una beata de bona fé descubreix lo portente y 'n dona part al rector de Sant Agustí. Aquest sacerdot no s' entusiasma, dupta, y per lo mateix que dupta y que no vol compromisos, va y ho posa en coneixement del bisbe. ¿Y qué fá 'l bisbe? Lo mateix que ha fet lo rector, dupta també, y per eludir responsabilitats, nombra una comissió científica, que passi á examinar la cosa, á analizar la composició química de las llágrimas, á descubrir la procedencia de las mateixas, com si en lloch de un miracle, 's tractés de una superxeria.

¡Ay Verge santissima, ploréu, ploréu, que motius teniu per derramar llágrimas amargas, davant de la perversitat de l' época present! ¿De qué serveix avuy que feu miracles? Ja ho veyéu: los rectors, fins los bisbes no volen admétre'ls de plá. ¿Per qué? Perque temen que 'l mon se 'n riga, y fan més cas avuy de una rialla del mon, que de tots los prodigis de la vostra clemencia soberana.

¿No hi ha hagut miracles en los temps passats? Y donchs ¿per qué no pot haverni també en lo temps present? Una de dos: ó aquells son inadmisibles, ó ha de ser admisible l' actual de Sant Agustí. Si retxasséu aquest, haurén de deixar de predicar aquells. La religió que professéu, basada en tants fets portentosos haurá de sufrir grans modificacions. L' antich lema de: «Aclúcat y créu» quedarà en desús, adoptantse lo de «veure y locar» y per veure millor haurá de colocarse un microscopi á cada sagristia.

¡A quin temps hem arribat!

Pero, vaja, admetém que la ciencia y no la fé, es l' encarregada avuy de discernir si las cosas més ó menes

extranyas ó inesplicables son ó no son miracles. Baix aquest punt de vista ¿es suficient la comissió nombrada pèl Sr. Bisbe? No y mil vegadas no. Se compon de dos metjes, los doctors Carbó y Robert, com si una Mare de Déu de fusta pogués patir de alguna malaltia interna; del electricista Sr. Rojas, com si ab aixó d' una imatge que plora hi tingués res que veure l' electricitat; de un naturalista, 'l Sr. Planas, com si haguessen de disecarla, y de un quimich, lo Sr. Feliu, com si tractessen de sométre-la á una trasformació ó á una serie de reaccions.

Repeteixo que aquesta comissió no basta. Es precis, per obrar científicament, admetre avants que tot totas las hipótesis, tots los motius que poden donar lloch al plor, y obrar en consecuencia.

¿Per qué 's plora generalment? O bè 's plora de tant riure, ó 's plora per un dolor físich, ó 's plora perque 's té mal d' ulls, ó 's plora per una afecció moral.

Primer cas: plorar de riure. Era necessari agregar á la comissió un clown del Circo Equestre ó altre artista per l' istil. Aquest feya quatre contorsions davant de la imatge ¿aumentavan las llágrimas de aquesta? Donchs ja teniam un punt de partida: la imatge plorava de riure.

Segon cas: plorar per un dolor físich. Era precis enumerar quins son los dolors que poden fer plorar. ¿Un mal de caixa? Donchs no hi havia més remey que agregar á n' en Bau ó n' en Maiffren á la comissió. ¿Era un mal de ventre? En Carbó y en Robert hi están molt bè. ¿Era un ull de poll? En Napoleon.

Tercer cas: plorar per tenir mal d' ulls. No hi havia més que cridar á n' en Barraquer, á n' en Queralt ó á n' en Carreras.

Ultim cas: plorar per una afecció moral. Aquesta ja es més difícil de determinar, sobre tot si la imatge no parla, com no ha parlat fins are. Las afeccions morals abarcan una varietat tant inmensa, qu' era necessari admetre bonament á formar part de la comissió á todas las personas d' ingeni y aficionadas á descifrar xaradas, capassas de donar una explicació á las llágrimas de la imatge de Sant Agustí.

¿Perqué plora? Recapitulém lo que ha arribat fins als nostres oídos.

Un carll:—La Verge plora perque 'l Papa s' ha tornat liberal. Veus' ho aquí perque plora.

Un mestis:—Plora perque al asséure'ns á la taula del presupuesto 'ns hem descuidat de convidarla.

Un conservador:—Si plora, es perque governant nosaltres no hi ha alegría possible.

Un sagastí:—¿No ha de plorar la Verge, si véu la cara que nosaltres fém?

Un home sensat:—Plora de veure que cada festa 's fá á la iglesia 'l gran negoci de las cadiras.

Una beata:—Plora perque no deixan sortir lo rosari de l' aurora.

Un fuster:—¿Com que la fusta traspúa!

Un mestre de casas:—¿Com que las parets de l' iglesia son humidat!...

Un religiós:—¿Com que fins lo bisbe ha perdut la fé....!

Un patriota:—Plora al veure que 'ns deixém pendre las Carolinas y no 'ns hi torném.

Un periodista:—Plora al contemplar tantas denuncias de periódichs.

Una cuynera:—Deuhen haver pelat sévas per allá la vora.

En Piquet del Odeon:—Ca, ca: si plora es perque diumenje va sentir desde la capella que ocupa, una de las escenas més fortas del drama que 's representava al mèu teatro.

LA CAMPANA DE GRACIA:—¡Ca, ca, ca!.. Que 's desi tothom... Jo sola ho he endavinat. La imatge de Sant Agustí no pot plorar sinó per una causa... Per la causa mateixa que fa plorar avuy á Barcelona entera. ¡Plora perque 'l Sr. Coll y Pujol no vol deixar matar tocino!

P. K.

## TUTTI CONTENTI.



¡LEUYA! Lo papa ja ha resolt la gravissima qüestió pendent entre Espanya y Alemania.

Y l' ha resolt ¡vejin si es estrany! d' un modo que deixa contentas á las dugas parts.

Creient interpretar los desitjos dels nostres lectores, y gracias als informes d' una persona que acostuma á estar sempre molt mal enterada, doném á continuació una traducció catalana de la nota papal.

Es un modelo de diplomacia parda y equilibri internacional.

Diu aixis:

«A Espanya:

»A Alemania:

»Invitat lo Pontifice romá á dirimir certas diferencias aparecudas entre vostés dugas, ab motiu de la ocupació d' algunas islas, hem estudiat la qüestió ab tota calma, buscant lo lloch hont resideix la veritat, la rahó, la equitat y la justicia.

»Parlant ab la franquesa que 'ns caracteriza, 'ls apuros nostres no han sigut fluixos, pues desde luego hem comprés que si donavam la rahó á la primera s' enfadaria la segona y vice-versa.

»De moment se véu ab tota claretat qu' Espanya es la única mestressa de las islas, objecte del litigi: sos antecedents, sos documents, sos descubriments y sos bons sentiments demostren fins á la evidencia la exactitud de lo que deyam.

»Sin embargo, Alemania es poderosa y no se li pot negar una part de rahó. Ella podrá no tenir antecedents ni documents; pero té embarcacions, canons, batallons y sabatas sense talons, y aixó sempre val alguna cosa.

»Per altra part, Espanya d' aixó se 'n ha de riure, perque davant del dret tot té obligació de baixar lo cap. Entre 'ls varios paperots que Espanya ha somés al nostre exámen, n' hi ha uns que demostren com dos y dos fan quatre que una vegada uns missioners van probar de anar á fer predicacions á las islas Carolinas y aquestos missioners eran espanyols. Es veritat que

«ls indios se 'ls van menjar sense amanir; pero aixó es un detall que no fa al cas.

»Lo grave, lo que complica l' assumpto, es que Alemania presenta altres documents que patentisan com tres y tres fan dinou, que si aquells missioners haguessin nascut a Alemania serian alemanys, y llavors tot lo que avuy alega Espanya hauria sigut perfectament inútil.

»Hasta cert punt lo govern espanyol está en més bon terreny que l' alemany, perque a més de lo dels missioners citats, hi ha la circumstancia de que varios barcos sortits de Manila varen ocupar la isla de Yap, descarregant fustas per un altar y pedras per una capella, tot pagat ab fondos d' Espanya.

»Pero si Espanya té fustas y pedras, Alemania té la payella pel mànec, y segons se desprén del seu *patrocol*, a la isla de Yap hi ha actualment issada la bandera alemana. Alemania, pues, es la mestressa legal de dita isla, perque tot lo demès cedeix davant d' un fet tant significatiu.

»Espanya replica que de banderes també n' hi tenia ella, sino que no sabem per quina causa, varen arriarlas de la *noche a la mañana* 'ls mateixos que las havien issat. Quils manifestacions, comprobadas exculpulosament, demostren que las banderas no van ni venen, y que en aquest moment n' hem de fer cas omís.

»Nosaltres ja veyém que Alemania hèn mirat tã culpa y Espanya rahò; pero en rigor qui té més culpa es Espanya y més rahò Alemania.

»Perque, una de dos: las Carolinas no poden pas ser de tothom. Si son d' Alemania no serán de Espanya y si son d' Espanya no serán d' Alemania: aixó no admet réplica.

»Es tant gran lo desitj que tenim de no renyir ab cap de las dugas parts, que busquem lo culpable y no 'l trobem, investiguem ahont descansa 'l dret y no ho podem averiguar.

»Quina conseqüència se 'n pot treure d' aixó?

»Que aquí 'ls únics culpables son los habitants de Yap. Y ho son per no haver sapigut treure de la isla a espanyols y alemanys, los uns per tontos, los altres per.... (no 'ns emboliquem.)

»Aixís, pues, creyém que las dugas nacions son molt bonas, molt sabias y molt honradas, y que nosaltres nos rentém las mans d' aquesta polémica, obehint aixís la divina voluntat, etc., etc., etc.»

Per la copia:

FANTÀSTICH.



A qüestió de las Carolinas diu que ja está arreglada.

Nosaltres serém amos de la casa. Es a dir nosaltres pagarém la contribució y 'ls remiendos que hajan de ferse, y Alemania l' ocupará perpétuament y sense pagar lloguer.

De aixó D. Anton ne diu un arreglo y ho té per una victoria.

Que 'ns haguessen pres las Carolinas era trist; pero que 'ns las deixin tenir de aquest modo es trist y ademés es humillant.

Are todas las nacions que vulgan aprofitarse de las nostras despullas ja saben lo camí que han de seguir.

Llegeixin qu' es curiós:

Durant l' última exposició de Amberes van ser agafats 518 lladres, dels quals 121 eran alemanys.

De holandesos no n' hi havia més que 60, de inglesos 35, de francesos 14, d' espanyols ni un.

En Bismarck los dirá:—Tontos, més que tontos.... ¿qui 'us feya anar a Amberes? ¿No podian dirigirvos a las Carolinas?

Lo que fa 'l general Terreros a Manila. Extracto de una carta de aquella ciutat:

«Lo general mana que cada tarde hi haja música al passeig de la Lluneta, y ell no hi falta may cuidant sempre de anar contra-direcció perque 'l veji tothom. Tant al arribarhi com al anarse'n li tocan la marxa real, y devegades se 'n va un moment y torna desseguida perque li toquin. Tarde hi ha hagut que li han tocada cinch vegadas.»

«Oh, quina deliciosa Y després dirán que las autoritats conservadoras no saben ferse respectar.»

Recullir los periódichs avants de ser denunciats, en lo moment precis de anar a publicarse es ja moneda corrent, en la vila y cort de Madrid.

Tal li ve succehint a *El Motín* ja fa una pila de números. Ultimament la parada estava feta com de costum: van sortir los xicots de la imprenta y 'ls polis-

sons van anar agafantlos y duhentlos a la gobernació. Are bé, ¿saben qué contenia 'l número objecte del atropello? Trossos y fragments del Evangeli de Sant Matéu y una imatge de Jesucrist clavat a la creu

Un gòs rabiós un dia va entrar a la iglesia y va mossegar las pantorrillas del Sant Cristo.

Però aquest gòs no deya que fos catòlic.

Mentres que 'l govern que recull l' Evangeli y una imatge del Sant Cristo, blasona de religiós.

Lo govern no fa més que gestionar ab lo govern francès, al efecte de que s' internen als emigrats liberals que 's troban a la frontera.

Mentres tant dintre de casa, a las Provincias Vascongadas, a Navarra, al Maestrasgo y en alguns punts de aquí Catalunya mateix, s' organisan y conspiran descaradament los partidaris del rey de las húngaras.

Aixís va 'l tinglado. Tot lo que fa olor de liberal, avuy es veneno y la frontera es poch alta y poch espessa per contenirlo.

En cambi 'ls carlins poden destrossar la patria impunement, si hi ha l' esperansa que algun dia tornin a ser l' ajuda dels conservadors, com en efecte van serho, pochos avants de la feta de Sagunto.

¡Quin joch més brut! ¡Y com se 'ls veuhen las cartas!

Temps endarrera una associació benéfica de Barcelona necessitant uns certificats d' obit per favorir a uns orfes de l' últim cólera va dirigirse als rectors de Santa Coloma de Queralt y de Sant Just Desvern, si no recordo mal, oferint pagar lo que fòs, un cop los haguessen remesos. Dits rectors van cumplir lo que se 'ls demanava, renunciant a tota remuneració.

Per un objecte idéntich va dirigirse igual sollicitud al rector de las Jerónimas de Barcelona, que guanyará més ab un dia, que aquells pobres rectors de fora ab un mes ¿y saben quina 'n va fer? No sols va voler cobrar sino que va exigir que se li paguessen los certificats per endevant.

Vels' hi aquí un contrast digne de consignarse. Dos rectors de fora, pobres y caritatius... un de dintre, rich, incapás de fer una caritat a un orfe, y desconfiat per anyadidura.

Los intransigents de la Cámara francesa s' han unit ab los monárquichs per fer triunfar a un vice-president radical.

¡Y ab quin gust van ajudarlos los monárquichs!

Ab rahò poden dir:—Encare que sembla que treballém per vostés, en realitat son vostés que treballan per nosaltres.

A fortunadament la Fransa, enemiga de aquestas barrejas, observa y calla.

Y 'l dia que siga cridada de nou a manifestar la seva opinió sabrá retxassar als homes embarnissats de rojos, que grantlos ab l' unglà deixan veure la carn de reaccionari.

Ja fa alguns dias que s' observa un gran moviment de concentració de todas las forsas republicanas. En Castellar s' acosta ab los elements zorrillistas y sembla que 'ls paclistas están també disposats a agruparse y formar una massa... que será la massa que ha de aplastar a la reacció.

Olvidém per un moment tot lo que 'ns separa; recordémnos de tot lo que 'ns uneix, y pensém que ab lo que 'ns uneix tant sols tenim prou tela tallada, per crear una república forta y respectada.

CARTAS DE FORA.—Lo rector de Cabrera las ha empresas contra 'ls periódichs semanals dihent qu' eran focos de corrupció, y ab tal frenesí predicava que li va caure 'l boneto desde dalt de la trona Sr. rector de Cabrera, quan vulga tornar a predicar contra 'ls periódichs semanals, lliguis lo boneto ab betas.

Los Pauls de Cassá de la Selva van amenassar ab deixar de socorre a una familia desgraciada si no deixava de llegir LA CAMPANA. En cambi va dirseli que adquirís *La Tronada* per portarla als *hermanos ignorants*. Y jo que 'm creya que *La Tronada* estava excomunicada.

Algunas personas van veure a Mossen Salvador, vicari de Granollers, anantse'n a Caldas ab tartana a en companyia de duas casadas. ¡Arza pilili!

Lo miracle que 'ls vaig a contar ha ocorregut a Sitjes. Dos donas castellanias van arribar esbufegant a la població dihent que havian vist un ànima dintre del cementiri, que demanava auxili. L' ànima aquesta duya barret de copa. Varias personas van anar al Campo-Santo y van trobarse a un senyor que havia quedat tancat a dintre perque en lo moment en que 's feya la traslació del cadáver de un sacerdot a l' ermita del Vinyet, ell s' entretenia llegint lápidas, y després de sortir la professó van tancar inadvertidament lo cementiri. Al veures tancat, va demanar auxili a las duas donas que llavors passavan; pero com aquestas no entenian una paraula de català van corre todas esbaradas a donar part de l' aparició. ¿No 'ls sembla que de aquest fet se n' hauria pogut treure al menos tant partit com de l' imatge de Sant Agusti, que plora?

¡ARA, ARA!

Fa ja prop d' un mes ó dos, que 'l pobre senyor Sagasta té un cap com uns tres quartans y s' está donant als diables. Lo partit viu mitj revolt, los menuts perden la calma, los grossos ja están cansats de rondá y de fe antessalas y ell mateix, pel seu cantó, comensa ja a impacientarse al veure que passa 'l temps, s' assecan las esperansas y 'l poder se va allunyant quan més semblava acostarse.

«Bè 'n barrina d' invencions per consolar la maynada! Bè 'n busca de patius per mantenir l' entusiasme!»

«No,—diu un dia als companys,— lo poder, ara com ara, ni regalat l' acceptém: lo conflicte ab Alemania es massa delicadot

pera arreglarlo nosaltres... qu' espigoli qui ha segat: esperém; confiansa y calma.— Magnífich! Fuig lo perill, la qüestió va trampejantse y 'l Papa pren la missió de conciliar las dos bandas. Llavors la multitud que segueix a n' en Sagasta creu arribat lo moment, y li ompla tota la casa.

«Que tal!—pregunta 'l partit.— Realisém las esperansas? Será al fi nostre 'l poder?»

Y en Sagasta 'ls diu:—¡Ara, ara!— Escampantho ab los seus tochs, la trompeta de la fama anuncia per tot arreu lo que assegura en Sagasta. Passa un dia, y dos, y tres, y quatre y una senmana, y 'l poder dels sagastins no 's véu ni se sab hont para.

Don Práxedes altre cop torna a sentirse abordadas dels impacients enganyats qu' estan veient que *naranjas*.

«¡Pues qué fém! ¿que no pujém?— ¡No va dir que s' acostava?— ¡Y alló que 'ns va assegurar?— ¡Y tots aquells crits d' *¡ara, ara!*—

En Sagasta 's torna roig, se 'n va disparat de casa, conversa ab A, véu en B, consulta ab quatre caps-padres, y al vespre, al torná a arengar, la gent insubordinada, los diu.—No 'us desaniméu.

«Serém poder!—Quán?— ¡Ara, ara!— La premsa ministerial se 'n riu d' ell casi a las barbas; en Cánovas diu per tot que don Práxedes se talla; lo pais véu clarament que no pujará en Sagasta, y a pesar de tot aixó, quan la gent se li desmanda, l' home del tupé no sab cap més remey per calmarla que fe un ullet maliciós y dils'hi tot baix:— ¡Ara, ara!

Passará... ¿qui sab quan temps! hi haurá la mar de desgracias; los madurs nos deixarán sense camisa, ni calsas, ni pá, ni ví, ni diners, ni potser nas a la cara; en Cánovas y 'ls companys continuarán atracantse, y mentres los sagastins ja estarán al sot fent malvas, ó al hospital ó al hospici, ó altres llochs d' aquesta classe, en Sagasta, alsant los ulls per vigilar si ja cauhen, encara potser dirá, tal com diu avuy:— ¡Ara, ara!

G. GUMÀ.



N Pidal va anar a Valencia. Los estudiants, van xiularlo.

Havia de inaugurar una draga del port y la draga no va marxar. Y per fi de festa, l' airet de mar va costiparlo.

Aixó es lo que té fer ministres de Foment als neos.

A personatjes com en Pidal, no 'ls treguin de la sagristia.

**Enciclica del Papa.**  
«Lo poder suprém de un Estat no está lligat necessàriament a una forma de govern.»  
Es a dir, Lleó XIII admet la República, lo mateix que la monarquia.  
Y ja es capàs de fer cantar un rosari en totes las iglesias ab acompañament de Marsellesa y d' Himne de Riego.

**Item més:**  
«No hi ha res que s' oposi a que 'l poble tinga més ó menos participació en lo govern y fins hi ha circumstancies y condicions en que aqueixa participació no sols es útil sinó fins obligatoria per los ciutadans.»  
Un pas més y admet lo sufragi universal.

**Continúa:**  
«L' Iglesia es amiga de tots los progressos y es calumniosa la presentarla com hostil a las constitucions modernas y a tots los descubriments del geni humá en los nostres temps.»  
¡Alsa, capellaans, a barrinar!... A veure qui de vostés inventa una màquina per dir missa depressa y barato... Mirin que 'l papa es partidari de tots los progressos.

**L' últim rasgo:**  
«Rehusar la obediencia y acudir a la violencia per sublevar a la multitud per via de sedició contra l' autoritat legitima, es un crim de lesa majestat, no solament divina sino humana.»  
Aquesta va pèls carlins que han apelat sempre, apelan actualment y apelaran en lo successiu a la violencia per lograr las seus intents.

Y a propòsit, l' altre dia 'l rey de las húngaras va anar a visitar a Lleó XIII.  
¿Qué va passar entre 'l Papa que condemna las violencias, taxantlas de crim de lesa majestat divina y humana, y aquell gamarús que no té altra idea que la d' ensangrentar la nació espanyola?  
No ho sè; pero 'l Papa, per ser conseqüent ab las sevas ideas havia de donarli un rapa-polvo, ó quan menos al anarli a besar las xinellas estamparli una puntada de péu als bigotis.  
Aquest tractament mereixen los enemichs de la religió.

**Diu un telégrama:**  
«Lo govern se proposa castigar severament als sediciosos de Cartagena.»  
Aixó ray, que se 'ls menjí.

¡Oh tranquillo Moret!  
Y dich tranquillo perque en l' apertura del Ateneo va pronunciar un discurs atribuhint los mals d' Espanya a l' escepticisme y falta de fé en los ideals.  
Aixó en Moret, l' home que ha cambiat de ideals com qui cambia de camisa...  
Eh, Sr. Sagasta, tállis lo tupé, que ja hi ha qui 'l gasta més llarch que vosté.

Deixin que s' acabi la qüestió de las Carolinas y veurán enfilarse a embaixadas las representacions d' Espanya a Alemania, Austria é Italia.  
Per un costat nos escursan y per altre costat nos allargan.  
Las demès nacions nos puján a coll perque aixis semblém més grans.  
Com a las criaturas.

Vaja Sr. Coll y Pujol, vosté podrà ser molt catòlich; pero permétem que li diga que hi ha moments que sembla un moro.  
¿Ha calculat l' efecte que produheix aixó de no deixar menjar llimillo, ni butifarra als pobres barcelonins?  
Vaja, home, no siga tant protector de la rassa porcuna, que aixó no está bè en una ciutat tant catòlica com la nostra.  
Figúris que fins jo 'm veig privat de tirar bisbe a l' olla.

Contra lo que s' assegurava en Sagasta no ha anat a Valencia.  
No 'n té cap necessitat puig es cosa d' evidéncia que de desde que ha baixat del poder, se 'ns ha quedat a la lluna de Valencia.

Se parla de crisis. En Sagasta ja 's créu a dalt; pero 'ls canovistas responen que no sols se menjarán lo gall de Nadal al poder, sinó també la mona de Pasqua.  
Sagastins, ja 's coneix que tot aixó de crisis serà *pico*.

Sempre serà 'l mateix, per ells la mona, y per vostés lo mico.

Las corts continuan tancadas.  
¡Oh! 'ls conservadors son molt amichs del sistema parlamentari.  
Los hi agrada fer eleccions pèl gust de falsificarlas.  
Y 's moren per tenir Corts, pèl gust de no obrirlas may.

Lo ministeri de Foment ha cedit lo monastir de Santa Maria de Ariza (Soria), a una comunitat de Bernats.  
Que si van tant bruts com los frares que s' han vist per alguns carres de Barcelona, bè mereixerán lo nom de *Bernats-pudents*.

Al ministeri de Foment regalar als frares un edifici nacional li costa menos que al ministeri de Hisenda embargar las fincas de un contribuyent endarrerit.  
En vista de lo qual hi ha un periódich que proposa que 's tituli: *Ministeri del Foment de la llana*.

Lo consell de instrucció pública ha declarat que 'l decret de 'n Pidal sobre ensenyansa, es contrari a la llei.  
Es d' advertir que forman part del consell un gran número de notabilitats conservadoras.  
Tant y tant va en Pidal a la reacció, que al últim s' estabellá.

Un capellá de fora 's para davant de una estamperia ahont hi ha un fotografia del famós grupo las *Tres Gracias*.  
—Tè, Pauleta, diu dirigintse a la seva majordona que l' acompañava: vet aquí lo que son las donas de Barcelona: no tenen diners per comprarse un vestit y 's gastan los quartos per ferse retratar.

No s' ocúpin massa de la política del govern, me deya un conservador, qu' encare que sembla mentida 'm vol bè. Totes las denuncias que pesan sobre 'ls periódichs regoneixen una mateixa causa: la de mirar massa fixament la política de 'n Cánovas.

—¿Vol que li conti un quènto? vaig contestarli. Allá vá.  
Acabava de fer una venta cert botiguer y 's mirava y remirava una moneda que li havia donat lo comprador.  
—¡Home no la miri tant, no la miri tant!.. deya aquest.  
—Es que 'm sembla que aquesta moneda es falsa.  
—Per aixó mateix, es que li dich que no la miri tant.  
¿Cóm vol vosté que no mirém y remirém la política del govern? ¿Que no véu vosté qu' es una moneda falsa?



En una taberna:  
—Mestressa, diu un parroquiá tambalejantse ¿qu' es lo que dech?  
—Quatre porrons.  
—Qua...tre... porr...ons... Si al cos no 'm... ni... ca...a... ben més que tres.  
—Bueno, tres que 'n tens al cos y un que se te 'n ha pujat al cap, son quatre.

A un granuja 'l sorprenen en lo precis moment de treure un rellotje de la butxaca de l' ermilla de un senyor.  
—¿Qué fas, miserable?  
Lo pillet sense desconcertarse:  
—Res, volia veure l' hora a que 'm duyan a la presó.  
—¿Que no veus que plou? Empórtate 'n lo paraygua, diu la dona al seu marit al véurel sortir de casa.  
Resposta del marit:  
—Per lo mateix que plou no me l' enduch: quan plou no s' estrena res.  
Ella:  
—Y 'l dia que 'ns varem casar be va ploure en nom de Dèu.

Un matrimoni jove 's troba en lo cas de tenir de posarse de dol, per la mort de un oncle valenciá.  
—Mira, Arturo, diu ella: haurás de comprarme unas lliga-camas negras.  
—¿Negras, y per qué? respon lo marit, mè sembla que bè pots portarlas de color.  
—Oh no: ¿vés qué dirian los amichs?



A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA.—*Na-po-le-on.*
- SINONIMIA.—*Plata.*
- ROMBO.—  
L  
P A P  
P A U L A  
L A U D A N O  
P L A T A  
A N A  
O
- INTRINGULIS.—*Sala-Sal-Sa-S.*
- GEROGLIFICH.—*Per ditcas la primavera.*  
Han endavinat totes 5 solucions los ciutadans S. V. S. T., Arednabal, J. Staramsa, Un de l' Olla, J. M. Bernis, Francisco y Peret y Joan Moret; n' han endavinadas 4 L. C. y Pujol, Ja som aquí, Pepet d' Artes, F. Corbera Plata, y J. Abril; y 3 no més Vilaret de E. de Ll.



**XARADA.**  
Ma primera no será ni ha sigut perqu' es present, ab aixó, senzillament la podrás endavinar.  
Dos-tercera 's trobará en botigas de fusters, y a la primera-dos-tres sent petits nos fan anar.

**MUDANSA.**  
Se va fè un tot en Peret l' altre dia un tot matant y a la quinta era de tant que tallava 'l ganivet.

**CONVERSA.**  
—¿De ahont vens tant trempat Joan?  
—De Miramar: hi anat a celebrar lo sant de la promesa.  
—Ay, ay ¿cóm se diu?  
—Buscaho que ja t' ho he dit.

**TRENCA-CAPS.**  
COLLÁ DE CA FET SENSE PUNTAS.  
Combinar aquestas lletras de manera que formin lo nom de un poble de Catalunya.

**GEROGLIFICH.**  
LOLL  
U U  
:: - ::  
PI  
NIT  
1000  
LOR  
PERE RAMONEDA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR. (1)

Ciutadans M. T. Duch, Barcelona, J. S. P., Joseph Abril, Dos qui-vis-vobis, Lluís Sarrerac, Siseta Llavía, Un ordenanza, Tres Candelas, J. M. y Dalmas, Panxa-freda, Mister Xapi, F. Sabir y Vidal, Jaume y C., Un Llaurodo, Atlantida, Llorens de la Flauta, Noy d' Ocala, Bigoti Cargolat, Antonino, Pepet de Arbucias, Anisla Atisor, Venturera de Reus, F. M. C., Pesseta y dos, Para-llamps y Un S. de T.: *Lo que 'ns envian no fá per casa.*  
Ciutadans Ja som Aquí, Job, J. Trujols, J. M. Bernis, Vilaret de E. de Ll., L. C. y Pujol, March, La F. de Faraon, Un Fumigat, J. Staramsa, Emiaj Erbac, Quimet del Burgarol, Taronja de Convent, J. T., Maria Castanya, Perseguit pels microbis, Palatreca, Microbi mort, Un de la Vall de Aran, Moroloboongof, Cl. T. 7., y Pepet d' Esplugas: *Publicarém alguna cosa de lo que 'ns envian.*  
Ciutada L. P. y R.: Ho llegirem y 'n dirém alguna cosa.—J. Plana: No sabem a que 's refereix.—Just Alex: L' article está be.—J. Baucells Prat: Verdaderament hi ha perill en publicarho.—Arturo de la Bellamata: Una de las dos poesias es acceptable.—V. P. O. del Bruch: Id. algun epigrama.—Gumersindo Bufasombras: Id. la seva poesia.—Pepito Garlopa: Los epitafis van venir tart.—J. Belluga: Está ben versificada; pero l' assumpto es gastat.—Julio Jener: No 'ns serveix.—Cristófol Crispin: L' amor belga vá molt millor que l' altra.—S. I.: La poesia, be.—J. A. y A.: Encare que ben versificat es poch nou.—J. M. P.: No 'ns serveix res de lo qu' envia: los epigramas millors son massa verts.—Sabateret del Poble Sec: La poesia está be.—Vilaret de E. de Ll.: Es fluix: no pot aprofitarse.—S. V. S. T.: Id. id. id.—A Soler Gay: Per ser fet tal com diu está be; per publicarse no encare.—Enrich Xarau: Está be.—Joseph Planas: Va millor lo *Any nou* que las altres duas.—Ciutadans Barrina, Granollers; C. B.: *Capdevanol*; A. S.: *Argentina*; V. P.: *Bruch* y Un Voluntari per Carolinas, Reus: Quedan complascuts!  
(1) En lo próxim número contestarém las cartas rebudas en la present senmana.  
**LOPEZ, Editor — Rambla del Mitj, 20.**  
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.



Regantlos ab tant cuydado  
hi haurá la gran boletada  
si 'l país no tè un enfado  
ó no vè una pedregada.